

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. listopadu 2025 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Mgr. Jaroslava Štilipa a Mgr. Daniela Továrnického

takto:

obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████, ██████████, ██████████, naposledy ██████████, t.č. ve vazbě v této trestní věci,

je vinen, že

1) dne 17. 10. 2024 poté, co jej manželka ██████████ vykazala z rodinného domu na adrese ██████████ poté, co od poškozené ██████████ nar. ██████████ obdržela SMS zprávy, ze kterých vyplývalo, že s jejím manželem, tedy obžalovaným, opět navázala milenecký poměr, se obžalovaný rozhodl, že poškozenou ██████████ usmrtí, kdy za tímto účelem si do batohu nachystal provazy různé barvy, sekeru zn. Fiskars X10, odlamovací nůž a odjel do místa bydliště poškozené na adrese ██████████, kde si téhož dne nejprve v 19:48 hod. odemkl klíči, kterými disponoval, vchod do domu a následně bytu ██████████ a vyčkal jejího příchodu v 22:35 hod., a následně ji v předsíni po krátké slovní roztržce omotal donesený provaz kolem krku a začal ji škrtit do bezvědomí, poté ji jedním kusem provazu svázal ruce v oblasti zápěstí za zády a nohy v oblasti kotníků a odnesl ji na postel, kde ji položil na záda, rozřezal její oblečení a vysvlékl ji do naha, kdy po celou dobu se dožadoval vysvětlení, proč poslala jeho manželce předmětné SMS zprávy, aby nakonec v blíže nezjištěnou dobu dne 18. 10. 2024 realizoval záměr poškozenou usmrtit, kdy uchopil sekyru zn. Fiskars X10, přistoupil k poškozené, která ležela na zádech stále spoutaná provazem, kdy takto vnímaná situace v ní musela vyvolat vypjatost psychického prožívání

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

traumatu smrti, pocit bezmoci bránit se a předpokládané neodvratnosti smrti, zvláště když se obžalovaný rozmáchl sekýrou a [REDAKCE] následně zasadil nejméně pět sečných ran do pravé poloviny obličeje, některé pronikající i do dutiny lebeční, kdy minimálně jedna způsobila pohmoždění až rozmoždění mozkové tkáně v oblasti pravého mozkového laloku, což byla příčina smrti, dále jí způsobil tříštivé zlomeniny až tříštivé rozsekání klenby a spodiny lebeční, sečné poranění obličejového skeletu s vícečetným rozseknutím horní i dolní čelisti, a též jí způsobil krevní výron a pohmoždění měkkých tkání v oblasti levého oka, příčnou vícenásobnou škrtdlovou rýhu na krku s oděrkami, krevní výron na spojivce pravého oka, krevní výron levého kolene, oděrku levého bérce,

2) poté se dne 20.10.2024 kolem 09:00 hod. dostavil do bydliště poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na adresu [REDAKCE], která jej vpustila do bytu [REDAKCE] neboť jí předchozí den telefonicky avizoval, že by si s někým potřeboval promluvit, přičemž obžalovaný si s sebou na návštěvu opět přinesl svůj batoh, ve kterém měl mimo jiné sekeru zn. Fiskars X10, různé provazy, kdy po příchodu si začali povídat v kuchyni bytu, kde obžalovaný začal plakat a stěžovat si, že "všechno pokazil", a v návaznosti na nabídku poškozené, že jej odveze domů, kterou obžalovaný přijal, se přesunul do předsíně, kde předtím zanechal svůj batoh a poškozená si šla do ložnice obléci ponožky, a když se vrátila do předsíně, měl již obžalovaný v ruce provaz, který jí nečekaně omotal kolem krku a nejméně se srozuměním s tím, že škrcením může poškozené přivodit smrt, ji provazem silně škrtil až do doby než ztratila vědomí, ačkoliv se snažila jeho útoku bránit, a poté, co upadla do bezvědomí, ze kterého se následně sama začala probouzet, ji svázal donesenými provazy ruce před tělem a nohy u kotníků, které vzájemně propojil, přelepil ústa lepicí páskou, kterou jí omotal kolem hlavy, z předsíně ji přenesl do ložnice a položil na postel, z kuchyně přinesl kuchyňský nůž, kterým jí rozřezal na těle oblečení, vysvlékl do naha, přikryl ji dekou, a opakovaně si k ní do postele lehal, vstával a chodil po bytě, poté, co se poškozené lepicí páska uvolnila a rukama si jí stáhla, obžalovaný z obývacího pokoje přinesl její telefon a chtěl znát přístupový (PIN) kód, který mu ze strachu sdělila, poté zase s telefonem odešel a po návratu jí sdělil, že četl zprávy, které si psala s jeho manželkou [REDAKCE], opětovně si k ní lehal do postele a zase vstával a v jednu chvíli se svlékl do naha, pronesl, že se s ní chce pomilovat, lehl si k ní do postele, kde jí začal osahávat na prsou, líbat, snažil se na ní vykonat soulož, avšak nepodařilo se mu penisem proniknout do pochvy, strčil proto poškozené prsty do vagíny, následně nad ní začal masturbovat, a požadoval po ní, aby mu přitom držela rukou varlata, čemuž vyhověla v důsledku zjevné podřízenosti, a obžalovaný nad jejím tělem masturboval do svého vyvrcholení, ejakuloval jí na břicho, poté si oblékl trenýrky, zanechal ji stále svázanou ležící v posteli, a chodil opět po bytě, přičemž začal mluvit o tom, že ji přišel zabít, že ji bude muset zabít, začala ho prosit, aby to nedělal, že chce vidět svoje děti, následně obžalovaný hovořil o sebevraždě, nakonec se začal oblékat a s opětovným sdělením, že ji přišel zabít a s dodatkem, že to nedokázal, kolem 17:00 hod. z bytu odešel, uzamkl dveře přímo do ložnice, kde zanechal poškozenou ležet svázanou v posteli, a z bytu odnesl její mobilní telefon zn. [REDAKCE], včetně klíčů od bytu, a svým útokem způsobil poškozené [REDAKCE] zejména zhmoždění měkkých tkání krku v podobě zevně patrné vícenásobné škrtdlové rýhy a ložisek zarudnutí pokožky na přední i boční ploše krku a v oblasti šíjové, mnohačetné tečkovité krevní výronky v kůži obličeje a horní části krku pod dolní čelistí, ve víčkách očí oboustranně tvořící až splývající krevní výrony, rozsáhlé prokrvácení očních spojivek, nevelký krevní výron patrového oblouku vlevo, dále stopy krve pod nosem a vpravo v oblasti zevního zvukovodu, několik nevelkých oděrek v oblasti zadní plochy trupu, hýždí a v oblasti horních končetin, otlačky měkkých tkání kolem zápěstí a kotníků, přičemž útok na její krk charakteru škrcení poškozenou bezprostředně ohrožoval na životě,

tedy

ad 1)
jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a čin spáchal trýznivým způsobem,

ad 2)
jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, kterého se dopustil v úmyslu takový čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo a čin spáchal opětovně, jednak jiného násilím donutil k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

ad 1)
zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku,

ad 2)
jednak zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31.12. 2024

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 a § 54 odst. 2 trestního zákoníku k **výjimečnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře dvaceti osmi (28) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému [REDAKCE] ukládá povinnost uhradit poškozeným:

- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]
nemajetkovou újmu ve výši 1.800.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení, majetkovou škodu ve výši 6.200 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 2. 5. 2025 do zaplacení, 2.500 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení, 8.960 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně od 16. 10. 2025 do zaplacení,

- [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE]
nemajetkovou újmu ve výši ve výši 1.800.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení, majetkovou škodu ve výši 6.050 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení, 55.744 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 2. 5. 2025 do zaplacení,

- [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE]
nemajetkovou újmu ve výši 1.500.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení,

- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE],
nemajetkovou újmu ve výši 800.000 Kč,

- [REDACTED] pojišťovně [REDACTED], majetkovou škodu ve výši 4.494 Kč,

- [REDACTED] pojišťovně [REDACTED] majetkovou škodu ve výši 65.173 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně od 18. 6. 2025 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDACTED], narozený [REDACTED], a [REDACTED] pojišťovna [REDACTED], odkazují se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [REDACTED], narozený [REDACTED], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody ve výši 14.520 Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody ve výši 20.747 Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDACTED], narozená [REDACTED], [REDACTED], narozený [REDACTED], [REDACTED] narozený [REDACTED], a [REDACTED], narozená [REDACTED], odkazují se zbytkem uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Soud má za to, že provedeným rozsáhlým dokazováním byla vina obžalovaného pod body 1) i 2) výroku rozsudku jasně prokázána. Oběma skutkům předcházela dlouhodobý milenecký poměr obžalovaného s poškozenou [REDACTED], který zahrnoval i jejich krátkodobé soužití, následný rozchod a obnovení vztahu. Zajištěná emailová komunikace mezi nimi prokazuje, že milenecký poměr mezi oběma v době spáchání trestné činnosti trval. Současně tato dokumentuje skutečnost, že od chvíle absolvování atestační zkoušky poškozenou, mezi oběma narůstalo napětí, když poškozená po jejím absolvování s obžalovaným chtěla trávit volný čas a obžalovaný jakýkoliv její návrh z různých důvodů odmítal. Poškozená byla v důsledku toho ve svých vyjádřeních podrážděná a poškozený z jejich reakcí dotčený. Vše vyústilo ze strany poškozené v zaslání SMS zpráv manželce obžalovaného [REDACTED] v den jejich jmenin, kdy v těchto bylo jasně vyjádřené, že obžalovaný s poškozenou stále udržuje milenecký poměr. Z dalších SMS, které si manželka s poškozenou vyměnila, vyplynulo, že tato nic nevěděla a byla překvapena. Následná reakce [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] je ve skutkové větě zmíněna, obžalovaného z jejich společného domu vykážala. Reakce obžalovaného byla velice pragmatická, když si krom věcí, které mu dala před dům manželka, do svého batohu přibalil i provazy a sekeru a svým osobním vozidlem odjel do bydliště poškozené, kde svoje vozidlo zaparkoval a s batohem s již zmíněným obsahem vstoupil již v 19:48 hod. do domu a následně bytu, kde poškozená bydlela. Dveře si otevřel klíči, které od ní měl k dispozici. Poškozená se do bytu vrátila v 22:35 hod. a o přítomnosti obžalovaného ve svém bytě věděla, když o jeho možné přítomnosti byla informována manželkou obžalovaného, ale současně zaregistrovala i zaparkované vozidlo obžalovaného před svým domem, když jeho fotografii zaslala v rámci SMS komunikace manželce obžalovaného. Následný děj byl popsán ve skutkové větě výroku rozsudku, kdy jeho popis vycházel zejména z doznání obžalovaného, které korespondovalo s provedenými důkazy. Od pátečního rána obžalovaný s výjimkou odchodu z bytu na dobu cca čtyř hodin, kdy se zdržoval v místě svého bydliště, setrval v bytě s tělem poškozené až do rána nedělního, kdy odjel do Třemošné za rodinnou přítelkyní [REDACTED], o které věděl, že komunikuje s jeho manželkou a ví o jeho mileneckých eskapádách. Předem jí avizoval, že si potřebuje s někým promluvit. Byť byli domluveni na sobotu, dostavil se až v neděli, a to opět s batohem se stejným

obsahem, tedy již vražednou zbraní a provazy. Následoval stejný modus operandi jednání obžalovaného popsany v bodě 2) výroku rozsudku s tím rozdílem, že poškozenou [REDACTED] se mu usmrtit nepodařilo.

2. **Obžalovaný** [REDACTED] se ke spáchání trestné činnosti jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení doznal, a to v rozsahu nezbytném, tedy v rozsahu, kdy je vina obžalovaného nevyvratitelně prokazována i dalšími objektivními důkazy. Svou vinu po celou dobu zlehčoval s poukazováním na poškozené, které kdyby se nechovaly tak, jak se chovaly, tak mohly odvrátit jeho jednání. K bodu 1) výroku rozsudku připustil, že poškozenou poznal v nemocnici jako kolegyni. S touto udržoval vztah od začátku roku 2023. Již v prosinci 2023, kdy na něj nevěra praskla, oficiálně odešel od manželky právě k poškozené [REDACTED]. Z jeho pohledu však soužití nefungovalo. Hádali se, byl údajně poškozenou neustále z něčeho obviňován a pronásledován. Na vánoční svátky se domluvil s manželkou, že je stráví s ní a s dětmi. Dne 26. 12. 2023 se údajně měla poškozená pokusit o sebevraždu, a proto za ní jel. U této zůstal až do Silvestra, kdy s ní vztah ukončil a vrátil se k manželce. Dne 1.1. 2024 jí měla poškozená propíchat pneumatiky u auta a nůž vhodit do schránky. To zjistili ze záznamu jejich kamerového systému. Vztah s manželkou měl v té době procházet krizí, a proto začal docházet k [REDACTED] na psychoterapie. Poškozená měla manželce posílat opakovaně SMS zprávy, které byly vyčítavé či obviňující, což ubližovalo jemu i manželce. Začal s poškozenou proto zase komunikovat. Chtěl vědět, co jí k tomu vede. Měla mu říct, že má potřebu takhle ublížit. Bral ji takovou, jaká je a vždy jí odpustil. Jak spolu byli zase více v kontaktu, tak vztah po několika měsících obnovili a prasklo to právě dne 17. 10. 2024. SMS od manželky jej zastihla v hospodě, kde byl s kamarády. Ta jej vyhodila, před dům mu naházela spacáky, karimatky. Vždycky, když byla taková stresová situace, tak reagoval tím, že se chtěl zabít. Proto docházel za [REDACTED] a byl kdysi hospitalizován na psychiatrii. I teď byla jeho prvotní myšlenka, že se zabije. Do batohu, který nosil do práce si dal lano, asi kvůli tomu, že se už v minulosti chtěl pokusit o sebevraždu oběšením. Vzal také sekeru, kterou chtěl poškozené pohrozit, protože jakkoliv se s ní snažil věci řešit po dobrém, nemělo to žádný efekt a SMS posílala jeho ženě dál. Už nevěděl, co s tím dělat. Vzal si také láhev vodky. Věci dal do vozidla a jel za [REDACTED] na [REDACTED]. Opakovaně se jí snažil předtím volat, aby mu to vysvětlila, ale nebrala mu telefon, nereagovala na zprávy, tak jel za ní, aby se jí zeptal. Manželka se jej snažila zkontaktovat, ale on jí jen napsal, že jede do [REDACTED]. Nechtěl jí napsat, že jede za [REDACTED], protože by přišel o poslední šanci, jak se k ní vrátit. [REDACTED] nebyla doma. Měl s sebou půllitr vodky, který u ní v bytě vypil. Do bytu se dostal vlastními klíči, které měl dlouho, od prosince 2023. Dala mu je. Nedal jí na vědomí, že na ni čeká. Nevěděl už, v kolik přišla, ale když vešla do předsíně, nevěděl, zda byla překvapená, ale spíše dle jeho auta venku tušila, že tam bude. Ptal se jí, proč to udělala a ona se mu vysmála, že to udělala schválně, aby manželce ublížila. Jemu se údajně zatmělo před očima, vyndal rychle provaz z batohu a omotal jí jej kolem krku. Škrtil jí jen krátce, v podstatě hned padla na zem a on v tom již nepokračoval, aby ji neudusil. Byla v takovém obluzení, ale úplně neomdlela. Svázal jí ruce dozadu a poté nohy, vše bylo propojené, svázal jí jedním provazem. Opakoval, že nebyla nijak zlomená, ani v nepohodlné poloze. V době svazování měla být již při vědomí. Dal jí do postele a oblečení na ní buď rozřezal anebo rozstříhal nůžkami. Oblečení jí údajně sundal proto, aby měl přehled o provazech, zda je nerozvádí. Pořád se jí měl ptát, proč to udělala, ale odpovědi se nedočkal. Měla mlčet. Měl jí přikrýt dekou a lehnout si vedle ní. Zpočátku byl oblečený, k ránu již ne. Celou noc ležel vedle ní, občas se budil, konzumoval alkohol. Ona měla v průběhu noci také pospávat. Neregistroval, že by se nějak více pohybovala. Polohu měla měnit jen z boku na bok, ležela i na zádech. Nedokázal si vybavit, zda jej žádala, aby ji rozvázal. Nevzpomínal si na žádnou komunikaci mezi nimi. Postel během noci neopustila. Zdůrazňoval, že nebyla úplně našponovaná, provazy se jí měly trochu rozvolnit. V noci neříkala, že by potřebovala na toaletu, nechtěla napít. K ránu měla právě ona iniciovat pohlavní styk, který byl z obou strany dobrovolný. Ejakulovat měl do ní. Po celou dobu byla svázaná. Dle jeho názoru nevypadala, že by jí to vadilo. Potom ležel zase vedle ní a ptal se jí, proč to udělala. Bylo mu řečeno to samé, že

mu chtěla ublížit. Najednou jej chytil hrozný vtek, přiskočil k batohu, který měl položený u futer ve vchodu do ložnice, vyndal sekeru a seknul jí. Bylo to chvíli po tom pohlavním styku. Ona o tom, že má v bytě sekeru, údajně nevěděla. K dotazu uvedl, že sekerou jí předtím nepostrašil, byť tvrdil, že ji za tím účelem přivezl. Neuměl to vysvětlit. Tvrdil, že ji prostě svázal a neměl v úmyslu jí ublížit nebo ji zabít či zranit. Neuměl také vysvětlit, proč provaz použil jiným způsobem, než měl být účel, proč jej s sebou bral. Byl prý prostě opilý, reagoval jinak. Potom, co vzal sekeru, s poškozenou již nekomunikoval, udělal jen pár kroků a několikrát seknul. Z její strany nebyla žádná reakce, neměla na to čas. Při vědomí byla, ale měla přizavřené oči, jen ležela na boku, jak se od něj odvrátila, když se mu vysmála. To byl pátek ráno. Poté pil, to jsou ale již jen záblesky. Byl už jen v obýváku, do ložnice nevěděl, zda šel, s tělem nemanipuloval. Vzal si také nějaké prášky Triticco, které měl s sebou. Chtěl se spojit s [REDACTED], aby si s ní popovídal. Měl údajně okno, vybavil si až, když jel za druhou poškozenou. Nepamatoval si, že by v mezidobí někam jel, že by byl v místě svého bydliště. S mobilním telefonem poškozené asi manipuloval. Věděl, že psal její mámě. Přístupové heslo znal, znali je navzájem. Tušil, že měla jít druhý den do práce, ale nevěděl, zda v souvislosti s tím někomu psal, nevěděl, zda komunikoval s manželkou. Věděl jen, že komunikoval s druhou poškozenou, za kterou jel autem. Byl schopen řídit, ale obtížně. V průběhu svého výslechu stále poukazoval na velké množství alkoholu, které měl zkonzumovat. Když jel k druhé poškozené, sbalil si všechny své věci, vše po sobě uklidil. Vzal i zbytek provazu a sekeru, kterou hned po činu opláchl. Do bytu [REDACTED] si přinesl batoh, v které byla sekera i provaz. Údajně proto, že v batohu měl i peněženku a mobil. Vždy si vše dával do batohu a ten s sebou nosil. V tu chvíli žádný alkohol nekonzumoval. Jeho vztah s [REDACTED] byl čistě přátelské. S [REDACTED] seděli v obýváku. Byl unavený, padala mu hlava a měl myšlenky na to se zabít. Chtěl od poškozené vědět, zda jí něco [REDACTED] nenapsala, zda má ještě šanci se k ní někdy vrátit. [REDACTED] ale asi viděla, že hovor nikam nevede, tak chtěla, aby odešel. Opakovaně na něj v tom směru naléhala. On ale nechtěl, chtěl si povídat, dostat ze sebe všechnu tu bolest. Chtěl si s ní povídat o tom, že ho mrzí, co se stalo s [REDACTED], jak ji ublížil. Jenom to chtěl probrat. Ale na to nedošlo. Nabízela mu odvoz, ale ten nechtěl. Stál v předsíni a ona stále tlačila, ať odejde. Měl pocit, že jej nikdo nechce poslouchat, že ho prostě nikdo nemá rád, že ho vyhazují. Najednou prostě vzal z batohu ten provaz a omotal jí jej kolem krku. Byla překvapená, trvalo to chvíli, padli oba na zem. Bránila se. Poté uvolnil provaz, aby jí neudusil. Byla také ve stavu obluzení, ale ne úplně v bezvědomí. Svázal jí zase ruce, ale před tělem, svázal jí kotníky, zase jedním provazem, bylo to spojené. Dostal jí do postele a rozřezal na ní oblečení. Svlékl jí do naha, a to údajně ze stejného důvodu, aby viděl provázky. Nevěděl, zda jí něco dal přes ústa. K vysvětlení svého jednání uvedl, že se mu zase zatmělo před očima, měl vztek, že se chtěl svěřit a nikdo jej neposlouchá. Tvrdil, že nevěděl, jak dlouho u ní byl, ani časový rámeček. Nevěděl, co jí říkal, věděl, že chtěla, aby ji pustil, že chce vidět svoje děti. Měl zde vypít víno na ex a poté půl lahve prosecca. Pamatoval si údajně jen jednu myšlenku, a to, že se chtěl v ten okamžik zabít. Také věděl, že [REDACTED] údajně nechtěl ublížit, o sekerě ona nevěděla. Z nějakého iracionálního důvodu po ní chtěl sex. Neměl pro to vysvětlení. Svlékl se, zkoušel s ní mít pohlavní styk, ale nevybavil si, zda se mu to podařilo. Asi se nad ní uspokojil, to si vybavoval. Nechtěla to, jen tak tam ležela. Nebránila se. Do jejího telefonu se dostal. Zeptal se jí, co si psaly s [REDACTED] a ona mu řekla, jak se dostane do telefonu. Zprávy si přečetl. Zajímalo jej, co o něm psala [REDACTED], jestli má ještě nějakou naději. O heslo do telefonu si řekl. Řekla mu ho asi proto, že měla strach. Nevybavoval si, že by jí řekl, že ji chce zabít. Nechal ji na místě svázanou. Nevěděl, proč odešel. Pomoc jí nezavolal. Klíče od jejího bytu u něj našli. Našli u něj i její mobil, ale to nevěděl, že by ho odnesl. Později se ve vztahu ke zpracovanému znaleckému posudku z odpovědí soudního lékařství, který se vyjadřoval ke zraněním poškozené [REDACTED], vyjádřil tak, že poškozenou zabít nechtěl, chtěl si jen promluvit. Kdyby ji chtěl uskrtnit, tak by jí prostě škrtl dál, což neudělal.

3. K dalším dotazům zcela popřel, že by poškozené [REDACTED] způsobil zranění na levém oku. Dovožoval, že jej utrpěla při pádu na zem z výšky v době, kdy ji škrtil. Co se týče jím proklamované pohružky sekerou, chtěl dosáhnout jen omluvy, tím by se dle něj vyřešilo vše. [REDACTED] to dle něj neudělala poprvé, ale vždy si o tom promluvili, ona se omluvila a on jí vždy odpustil. I

tentokrát by jí odpustil a znovu by si vytrpěl krizi s manželkou a snažil by se bojovat o to, aby se vrátil zpátky. Své jednání nedokázal vysvětlit. Tvrdil, že [REDAKCE] nikdy neublížil, i když mu kolikrát nadávala, vyčítala, ponižovala jej. Své jednání si vysvětloval opilostí. S [REDAKCE] si rozuměl, ale měla svoje stavy, sebepoškozovala se, měla sklony ubližovat ostatním, to ho ničilo. Záleželo mu na ní. Když se rozešli, bylo mu po ní smutno. Bylo to jako na houpačce. Po dobu těch čtyř dnů nic nejedl. První jídlo měl dostat až v PL [REDAKCE]. Co se týče alkoholu, tak poté, co se vrátil od [REDAKCE], dopíjel alkohol, který tam byl, Jägermeister a podobně. Pil tak do osmi nebo devíti. Poté upadl do bezvědomí a probudila jej až zásahová jednotka. Pokud byl konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, kde se ve vztahu k poškozené pod bodem 2) výroku rozsudku detailně pamatoval, že se mu „nepostavil“ a že nad poškozenou masturboval a ejakuloval na její břicho a následně to utřel ručníkem, tvrdil, že si to pamatuje tak, jak vylíčil u hlavního líčení. Potvrdil své tvrzení z přípravného řízení, že jí dal pásku přes pusu. To už si údajně u HL nevybavil. Potvrdil také, že jménem [REDAKCE] komunikoval i se svou manželkou. Bylo to v době, kdy byla [REDAKCE] ještě naživu. Báł se prý, že kdyby jí dal telefon do ruky, tak že jí tam napíše něco hnusného.

4. V podstatě ve shodě s výpovědí obžalovaného byla i výpověď jeho **manželky** [REDAKCE] (č.l. 70), která byla za souhlasu obžalovaného i státního zástupce čtena při HL konaném dne 29. 9. 2025. Manželovi po narození dcery přišla na nějaké nevěry. Manžel se vždy omluvil a ukončil milenecký poměr. Poškozenou [REDAKCE] znala od prosince 2023, kdy ji potkala při náběrech krve, které musela absolvovat s ohledem na návrat do FN [REDAKCE]. Lékařka, která byla přítomna v ordinaci, se po jejich příchodu zvedla a odešla. Všimla si, že manžel jí dal pod klávesnici nějaký lístek. Tento při odchodu vytáhla a bylo na něm napsáno: „Miluji tě“. Vrátila jej na místo a uvědomila si, že manžel jí je opět nevěrný. Manželovi to řekla a on se zase omlouval a říkal, že udělá, co bude chtít. Řekla mu, aby odešel, a tak v prosinci 2023 šel bydlet k [REDAKCE]. Oni dva se rozešli. Kvůli dětem řešili společné Vánoce. Sice se hodně hádali, ale Vánoce proběhly v klidu. On jí řekl, že s [REDAKCE] být nechce, ale 26. 12. 2023 za ní zase odjel, neboť mu měla údajně psát výhružný dopis ohledně její sebevraždy. Zůstal u ní až do Silvestra. Děti ale hodně brečely po tátovi, tak mu napsala a on najednou přijel domů a řekl, že s [REDAKCE] je konec, že už to nedává, že se spolu jen hádají, že je hrozně žárlivá a podezřívavá. Od té doby spolu byli zase jako manželé. S [REDAKCE] se potkávala v práci na 1. interní klinice [REDAKCE]. Ta ale od března přešla na urgentní příjem a od té doby se nepotkávaly vůbec. Popsala také shodně situaci, kdy jim na Silvestra poškozená propíchala pneumatiky u auta. Do telefonu se manželovi přiznala. Již na jaře 2024 jí měla poškozená přeposlat přes WhatsApp komunikaci mezi ní a manželem, což jí rozhodilo. Manžel jí ale vysvětlil, že mu jí prý bylo líto. V červnu jí přišel anonym z [REDAKCE], že její manžel udržuje poměr s mladou lékařkou [REDAKCE]. Považovala to za staré informace. Ale v červenci 2024 jí zase začala [REDAKCE] psát přes WhatsApp, a to jí vždycky rozhodilo. V srpnu jí přes SMS poškozená obvinila, že přišla o práci na 1. interní klinice kvůli jejím dobrým vztahům s primářem, což jí urazilo. Poté už si zablokovala její číslo na WhatsAppu. Následně měly jen jeden hovor v září, ale ten byl čistě pracovní. Až dne 17. 10. 2024 od ní dostala zprávy přes iMessage, že jsou pořád ve vztahu. Byla z toho v šoku. Zavolala manželovi a řekla mu to. Chtěl jít hned domů, ale řekla mu, že nechce, aby ten den spal doma. Dala mu karimatku, polštářek, spacák a oblečení s tím, aby přespal v dodávce nebo v [REDAKCE], protože v pátek měl jít do práce. On přišel, dal si věci do dodávky a bral si ještě něco v garáži. Měla o něj strašný strach, prosila jej, aby na sebe dával pozor. Poté odjel a od té doby jej neviděla. Bála se, aby si něco neudělal. V pátek se jej snažila kontaktovat, ale nereagoval. Napsala mu, že pokud jí nezavolá, tak s dětmi odjede. Neozval se, tak odjeli na Vysočinu k její matce. Psal jí poté, že přijel odpoledne domů, ale to už tam nebyla. Celý víkend se snažila mu dovolat nebo napsat. Dovolat se jí nepodařilo, na zprávy reagoval divně, jako kdyby byl zlomený. Měla strach, aby si něco neudělal. V neděli večer jí již kontaktovala policie a poté volala [REDAKCE], že je v nemocnici, že se jí [REDAKCE] pokusil ublížit. [REDAKCE] byla její kamarádka, pomáhaly si s dětmi. Byli ve Zruči sousedé. Ta o jejich problémech věděla, ale detaily jí neříkala. I o [REDAKCE] věděla. Dne 17. 10. 2024 [REDAKCE] volala a řekla jí

všechno, co [REDAKCE] poslala, že to manželovi řekla, i to, aby šel v noci pryč. [REDAKCE] se ptala, jestli má přijet. Říkala, že ne, chtěla být sama. Řekla to jen jí, nikomu jinému. [REDAKCE] jí psala, že jí obžalovaný volal, že je psychicky zhroucený, že si potřebuje s někým promluvit. Pak jí zavolala až z nemocnice. Sex s manželem měli dost často. Manžel při tom žádné zvláštnosti nepožadoval. Jednou vůči ní byl v souvislosti s nějakou nevěrou agresivní, byl hodně opilý, vzal nůž a namířil jej proti ní. Řekla mu, že se ho nebojí, byť se bála a odešla s dětmi spát právě k [REDAKCE]. Manžel vždy, kdy by ho měla opustit, tak měl sebevražedné úmysly. Nikdy však neměl tendenci někomu ubližovat a nikdy ani neudělal nic sám sobě. Měl tendence se hodně opíjet. Když mu přišla na první nevěru, tak utekl a našli jej zhrouceného ve škarpe a tenkrát byl hospitalizovaný asi týden na psychiatrii [REDAKCE]. Od té doby užíval lék Trittico, což je lék na deprese a používá se i na poruchy spánku. Rok a půl před projednávanou událostí jej přestal brát. Svého manžela charakterizovala jako obětavého, udělal by pro všechny cokoliv. Nedokázal říct ne.

5. Tato také předložila policejnímu orgánu svůj mobilní telefon (protokol o předložení věci ze dne 21.10.2024 č.l. 212—227), z kterého byla do spisového materiálu zařazena fotodokumentace její komunikace s obžalovaným v době od 08:27 hod. dne 17. 10. 2024 do 10:17 hod. dne 20. 10. 2024 a její komunikace s [REDAKCE], resp. s tel. č. [REDAKCE] poškozenou užívaným, ze dne 17. 10. 2024 ve formě SMS zpráv. Dle časového řazení je zjevné, že na zprávy od [REDAKCE] do čtvrtečního večera odpovídá poškozená [REDAKCE] a od pátku 18. 10. 2024 od 17:43 hod. již reaguje obžalovaný jménem poškozené, ale mnohem stručněji a méně agresivněji. Se svojí manželkou obžalovaný prostřednictvím SMS zpráv komunikoval a snažil se komunikovat tak, že je přítomen v [REDAKCE], kde má službu v nemocnici.
6. K osobě obžalovaného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace psychiatrie a klinická psychologie** (č. l. 352—389) jehož závěry znalkyně přednesly při hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2025. Dle závěrů [REDAKCE], znalkyně **z oboru psychiatrie**, obžalovaný v době, kdy se dopustil předmětného jednání v obou bodech, netrpěl žádnou duševní poruchou chorobného charakteru. Nebyl zjištěn ani klinický stav obdobné forenzní významnosti. Nebyla zjištěna ani forenzně významná afektivní porucha. Přítomna je závislost na alkoholu. Obžalovaný si ale byl a je plně vědom možných následků užití alkoholu na svoji osobu a své jednání, a to včetně odbrzdžujícího vlivu směrem k agresivnímu projevu. V předmětné době se nejednalo o významnou intoxikaci, nebyly detekovány takové projevy, které by poukazovaly na významné ovlivnění psychosenzomotorických funkcí. Nebyla u něj zjištěna abnormní reakce na užití alkoholu, tedy patická opilost. S jistotou lze konstatovat, že u obžalovaného není přítomna žádá forenzně významná duševní porucha na bázi alkoholové problematiky. Jeho osobnost je anomálně strukturovaná. V případě obou skutků byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého jednání zachovány a schopnosti toto jednání následně ovládat mohly být sníženy nejvýše mírně forenzně nevýznamně v důsledku anomálně strukturované osobnosti v kombinaci s odbrzdžujícím vlivem alkoholu, kdy takový vliv alkoholu na svoji osobu a své jednání byl posuzovaný schopen plně předvídat. Z psychiatrického hlediska není obžalovaný pro společnost nebezpečný. Nebyl navržen žádný typ ochranného léčení. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, je schopen chápat jeho význam a smysl.
7. [REDAKCE] znalkyně **z oboru psychologie**, uzavřela, že obžalovaný má osobnost disharmonicky strukturovanou v širší normě s akcentovanými rysy emoční instability, rysy pasivně agresivními, rysy egocentrickými, znaky nezralosti, sociální závislosti. Ve vztahu k druhým lidem je zvýšeně kritický. Sebevědomí má snížené, nestabilní, má tendence k jeho překompenzování navenek, jsou zvýrazněné znaky nezralosti, lability. Přítomno je množství nezpracovaných vnitřních konfliktů. Ve vztahu k lidem je pro něj důležité být loajální, až s prvky sociální závislosti, a to zejména ve formě touhy po ocenění, blízkosti druhých, čímž si upevňuje a zvyšuje pocit vlastní sebehodnoty. Jeho zaměření je zvýšeně egocentrické, dané se může projevoval navenek snahou pomáhat, být nepostradatelným, avšak s častou vnitřní zvýrazněnou

nezralou tendencí saturovat pocity vlastní nedostačivosti a nejistoty touhou po uznání, snahou po zviditelnění, ocenění a pochvale od druhých vedoucí k překompenzovanému zvýrazňování vlastní důležitosti a nepostradatelnosti pro okolí. Danému odpovídá i jeho sebehodnocení v extrémních hodnotách popisující sebeobětování se druhým. Přítomny jsou zvýrazněné znaky pasivně agresivní. Frustrační tolerance je průměrná. Běžné zátěžové situace je schopen zpracovávat s vyrovnaně iracionálním a emocionálním přístupem, avšak v případě zátěže intenzivnější, dlouhodobější, či zejména zátěže se zvýšeným osobním nábojem, jsou zvýrazněné sklony k selhávání, v dané chvíli se uvolňuje městnající, nastrádané napětí. V takovou chvíli nelze vyloučit výbušnou, impulsivní reakci pod vlivem městnající se prožitků, bez přiměřené racionální korekce. Eventuální motivace ke spáchání trestné činnosti v sobě nenese patologické prvky. Vyšetřované jednání bylo s vysokou pravděpodobností vyústěním dlouhodobě se městnajícími konfliktů, napětí, opakujícího se matrimoniálního a mimomanželského konfliktu, strachu a vzteku ze ztráty manželství, dětí, zázemí, kdy nastalou situaci se posuzovaný rozhodl řešit jednáním na základě mstivého podkladu. Dané chování bylo potencováno a odbrzděno i vlivem alkoholu, není však v přímém rozporu s disharmonicky strukturovanou osobností a osobnostními charakteristikami obžalovaného (rysy egocentrickými, impulsivními, znaky lability, znaky pasivně agresivními, znaky nezralosti atd.). Co se týče otázky resocializace obžalovaného, lze individuální kriminální predikci z psychologického hlediska hodnotit jako spíše dobrou.

8. Znalkyně své závěry doplnily k dotazům kladeným při hlavním líčení. K otázce sebevražedných pokusů obžalovaného znalkyně vysvětlily, že v jeho případě vážné sebevražedné pokusy nikdy nebyly, jednalo se spíše o proklamace, že by si mohl ublížit a toto jednání velmi souvisí se zvýrazněnou sociální závislostí a znaky nezralosti, kdy není schopen zralými způsoby řešit nějaké konfliktní problematiku situace. V době přecházející projednávaným událostem obžalovaný opakovaně čerpal psychologickou pomoc, kdy i toto téma řešil. Ale terapie evidentně nebyla úspěšná, což je v souladu s tím, že anomální osobnostní rysy jsou trvalé, léčbou neovlivnitelné, a proto také, pokud je deliktární jednání motivováno osobnostní anomálií, nemá cenu navrhopat ochranné léčení, protože je to věc neléčitelná. Postavení v zaměstnání, kariéra, potřeba ocenění, pochvaly od druhých, mu saturuje vlastní vnitřní nejistotu, snížené nedostatečné sebevědomí. Je to pro něj významná součást toho, aby jeho vlastní osobnost se cítila být stabilní. Co se týče empatie k poškozeným, znalkyně uvedly, že obžalovaný zmiňoval ve vztahu k první poškozené to, jak vnímal její chování úkorně. Ona se k němu chovala špatně, nespravedlivě. Druhou poškozenou použil pro uvolnění ke snížení své tenze sexuální činností. To se neslučuje s vysoce rozvinutým empatickým chováním. K dotazu obhájce doplnily, že z provedení předmětného jednání lze dedukovat, že toto bylo připravené, a to bedlivě, bylo řádně nachystané, časově uchopené. Mimo jiné se jednalo o jednání s jistou mírou náročnosti motorických funkcí, což vylučuje významnou účast alkoholu. Pokud by byl obžalovaný významněji opilý, je vysoce nepravděpodobné, že by dokázal něco takového, někoho napadnout, svázat, což je náročná věc. To, jak obžalovaný události popisoval, tak je z pohledu znalce vyloučené, aby něco takového konal někdo, kdo by byl významněji intoxikován. Je třeba vzít v úvahu i to, že jednání bylo cílené v průběhu všech dnů, kdy si vzal provazy, sekyru, kterou umyl a do batohu ji dal umytou, svazování probíhalo zhruba stejným způsobem, přesně si pamatoval, jak poškozené svázel, popsal způsob škrcení, na první oběť dvě hodiny čekal, než přijde domů, jsou tam přesné údery sekerou, pro kterou si došel, údery jsou cílené, není to v afektu do různých částí těla, řídil vozidlo k druhé poškozené, komunikoval přes SMS zprávy nejen s manželkou, vytvářel si alibi, kdy komunikoval za oběti, že neprijdou do práce, na sraz atd. Znalkyně tedy zopakovaly, že se jednalo o jednoznačné a cílesměrné jednání. Nejednalo se o jednání v afektu, o jednání impulzivní. Motivace obžalovaného byla u obou poškozených stejná. U první poškozené chtěl zjistit, proč to vlastně udělala, z jakého důvodu psala manželce, chtěl jí za to výrazně pohrozit. V případě druhé poškozené věděl, že komunikuje s manželkou a že nabádala manželku, aby ukončila vztah, že se obžalovaný nezmění. Věděl, že manželce radí a chtěl se s ní také radit. Chtěl zjistit, v jaké pozici u manželky je.

9. Sám obžalovaný se při hlavním líčení nechtěl smířit s tím, že byl znalkyněmi označen za egocentrického a sebestředného a chtěl po nich vyjádřit definici s tím, že pokud on sám přečetl dostupné knihy o psychologii, sám sebe v tomto směru nespatořoval. Definice mu byla sdělena a nad rámec toho znalkyně z oboru psychiatrie uvedla jako příklad egocentrického jednání, že toto je například jednání, kdy má někoho svázaného, je inteligentní člověk a vidí, že mu to musí působit problémy až bolest a řeší alibi po jeho telefonu. Znalkyně z oboru klinická psychologie doplnila, že tomu odpovídá jednání obžalovaného v mileneckých vztazích, to, jak se to prolíná jako červená linka celým jeho životem, jak se chová k ostatním. To, že pomáhá v zaměstnání a je empatický ve smyslu profesním, to je role, kterou si nějakým způsobem může velmi významně saturovat nějaké vnitřní problémy a svoji vnitřní nedostačivost. Jeho egocentrické vnímání je velmi významně cítit i v jeho vyjadřování ve vztahu k nedostatkům jak manželky, tak milenky. Obě znalkyně shrnuly, že projev posuzovaného v jednacím síni zcela odpovídá závěrům, které ve znaleckém posudku prezentovaly.
10. Obžalovaný byl zkoumán i znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie [REDACTED] (znalecký posudek č.l. 393-411). U obžalovaného nebyla prokázána sexuální deviace ve smyslu chorobné preference patologických vzorců sexuálního chování.
11. Z chemicko-toxikologického vyšetření krve a moče obžalovaného (č.l. 483) vyplynulo, že v krvi, která mu byla odebrána bezprostředně po jeho zadržení dne 21. 10. 2024 v 00:45 hod., byl stanoven alkohol (etanol) o koncentraci 1,21 g/kg, tedy zcela překvapivě v nízké hladině ve vztahu k tvrzení obžalovaného, že po návratu od poškozené [REDACTED] zkonsumoval veškeré zbytky tvrdého alkoholu. Zadržen byl orgány činnými v trestním řízení dne 20. 10. 2024 v 23:55 hod. (č.l. 44+55).
12. Veškerá zranění poškozené [REDACTED] byla podrobně popsána znalci [REDACTED] a [REDACTED], ve **znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, soudní pitva mrtvoly (č.l. 286-317 + 319-337). Zranění utrpěná jednáním obžalovaného obsahovala skutková věta bodu 1) výroku rozsudku. Znalci bylo uzavřeno, že bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo pohmoždění až rozmoždění mozku při sečném poranění hlavy a obličeje. U hlavního líčení konaného dne 29. 9. 2025 znalci doplnili, že první ránu člověk vnímá, další už ne. V důsledku tohoto poranění mozku dochází prakticky okamžitě ke ztrátě vědomí. V tomto případě byla intenzita bolesti maximální. Krom dalších zranění, která vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, ke kterému se také doznal, byla poškozená vystavena působení násilí tupé povahy, které směřovalo proti krajině levého oka. Znalci uzavřeli, že toto svědčí o hrubém fyzickém násilí ze strany druhé osoby. K dotazům u hlavního líčení, položeným ze strany obhajoby, znalci uvedli, že je málo pravděpodobné, že by toto zranění vzniklo pádem. Je to vyložené poranění, které vídají, když je veden aktivně útok rukou sevřenou v pěst na danou oblast. Je to ohraničené násilí proti krajině oka. Při pádu by bylo možné očekávat další poranění v oblasti celého obličeje, krevní výrony, oděrky. Pokud by došlo k pádu na nějaký předmět, byly by poraněny vystupující oblasti obličeje, např. nos nebo brada. Oděrky nebo tržné rány však zjištěny nebyly. K tomuto zranění navíc znalci uzavřeli, že vzniklo za života poškozené, neboť se u ní stačila vytvořit nejen vitální reakce v podobě krevního výronu v oblasti levého oka, ale došlo i k pohmoždění měkkých tkání obličeje s jejich otokem. Dále jako projev zřetelné životní reakce bylo zjištěno vdechnutí krve do plic při mnohačetných sečných poraněních v oblasti obličejových kostí. Na těle nebyla nalezena žádná poranění, která by ze soudně lékařského hlediska budila dojem obrany před napadením ze strany druhé osoby, a to z důvodu svázání poškozené „do kozelce“, což její aktivní obranu znemožňovalo. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č.l. 338-342) bylo zjištěno, že poškozená [REDACTED] nebyla v době smrti pod vlivem omamných či psychotropních látek, ve vzorku krve byla stanovena hladina ethanolu ve výši 0,24 g/kg a v moči ve výši 0,22 g/kg.

13. V souladu se závěry znaleckého posudku byla nejen fotodokumentace z pitvy těla poškozené, ale i fotodokumentace z protokolu o ohledání místa činu, tedy bytu poškozené (č.l. 116-139) na adrese [REDACTED], kde bylo zdokumentováno nejen tělo poškozené v ložnici bytu, ale i rozřezané oblečení, které měla na sobě a které neslo stopy krve. Na stole bylo ve shodě s tvrzením obžalovaného položeno plátíčko léku Trittico a kobercový nůž. Zajištěny byly na místě i mobilní telefony obžalovaného a obou poškozených. Stejně tak byl na místě zajištěn batoh, který obžalovaný do bytu přinesl a který obsahoval vražednou zbraň. Dle samostatného protokolu o ohledání věci (č.l. 148-155) byl ohledán právě tento batoh. Mimo vražedné zbraně, sekery Fiskars, obsahoval i dva svazky nepoužitých provazů, kobercový nůž, již použitý kus provazu a pruho vaný svetr se skvrnami od krve, které byly ve shodě s DNA poškozené [REDACTED] a prázdnou láhev prosecca, kterou odnesl z bytu poškozené [REDACTED].
14. Soud pochyboval o tvrzení obžalovaného, že by poškozená po mnoha hodinách, kdy byla nahá, svázaná do kozelce, bez možnosti se hýbat, napít se či odejít na toaletu, se dožadovala pohlavního styku s ním. Nicméně, zda opravdu došlo k pohlavnímu styku, nebylo prokazováno žádným jiným způsobem než tvrzením obžalovaného. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie, specializace analýza kriminalisticky relevantního biologického materiálu (č.l. 426-428), kterým byl analyzován stěr z pochvy poškozené, odebraný při soudní pitvě, nebyla zjištěna přítomnost spermatu obžalovaného, resp. odborné vyjádření přítomnost spermatu ve výtěru z pochvy a řitního otvoru poškozené nevyloučilo. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetika, specializace zkoumání lidského biologického materiálu z kriminalistického hlediska (č.l. 441-443) shledalo v poševním výtěru poškozené Y haplotyp, který se ve stanovených znacích shodoval s Y haplotypem obžalovaného. Tato shoda však nevedla k individuální identifikaci a z tohoto závěru nebylo možné určit, zda se jednalo o sperma. Uzavřít lze pouze, že biologický materiál obžalovaného se nacházel v pochvě poškozené. Nebylo však možné již s ohledem na časový odstup určit, zda se jednalo právě o sperma a též nebylo možné určit, po jakou dobu se v pochvě nachází. Nebylo tedy možné s jistotou říci, zda k pohlavnímu styku došlo a pokud by k němu došlo, zda tento byl dobrovolný či vynucený, když vztah poškozené [REDACTED] byl k obžalovanému odlišný od vztahu obžalovaného a [REDACTED] viz. bod 2) výroku rozsudku, kde o nedobrovolnosti pohlavního styku soud nepochyboval.
15. **K bodu 1) výroku rozsudku** je vina obžalovaného prokazována i dalšími objektivními důkazy. Již zmiňovaným odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetika (č.l. 441-443), bylo z nečistot zpod nehtů levé i pravé ruky poškozené [REDACTED] zjištěno, že se stanovený Y-haplotyp shoduje ve stanovených znacích s Y haplotypem z bukalního stěru obžalovaného. Genetický materiál obžalovaného byl tedy obsahem nečistot za nehty poškozené. Evidentně se jednalo o jediné stopy obrany poškozené z doby předtím, než ji obžalovaný svázal. Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie, byla prokázána přítomnost lidské krve na seceře, pruho vaném svetr u a provazu, tedy věci zajištěných na místě činu (č.l. 414-417). Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetika, specializace zkoumání lidského biologického materiálu z kriminalistického hlediska (č.l. 431-433), byla zjištěna ze stěru z hlavy sekery, topůrka sekery, provazu z těla poškozené [REDACTED] a pruho vaného svetr u obžalovaného shoda Y haplotypu s Y haplotypem obžalovaného. Současně byla ve výše uvedených krevních stopách zjištěna shoda s DNA poškozené [REDACTED]. Co se týče sekery, jednalo se tak opravdu o vražednou zbraň. Co se týče pruho vaného svetr u, v kterém do bytu poškozené obžalovaný dle kamerových záznamů dne 17. 10. 2024, tedy ve čtvrtek večer, vstoupil, a který již dle kamerových záznamů druhý den na sobě neměl, když v odpoledních hodinách, konkrétně v 15:12 hod., byt opustil (není zřetelné, zda jej pod bundou má či ne) a při návratu v 19:33 hod. asi po čtyřech hodinách, měl na sobě již jen něco černého – triko či mikinu, je vysoce pravděpodobné, že ke smrti poškozené došlo v souladu s tvrzením obžalovaného, tedy dne 18. 10. 2024 ještě před jeho

odchodem z bytu, když lze předpokládat, že jej na sobě nemá právě z toho důvodu, že byl špinavý od krve.

16. Kamerové záznamy (č.l. 228) ze vstupu do domu poškozené [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2024 dokumentují prvotní vstup obžalovaného do domu v 19:54 hod. V 20:40 odešel, ale vzápětí se ve 20:51 hod. vrátil. V 22:35 hod. vstoupila do domu poškozená [REDAKCE]. Ani jeden z nich nepůsobil opile či nervózně. Obžalovaný opustil dům pouze krátce v pátek odpoledne viz výše, kdy cca čtyři hodiny strávil dle lokace mobilního telefonu poškozené, který měl evidentně u sebe, v místě svého bydliště. Následně dům opustil až dne 20. 10. 2024 v 08:50 hod., kdy odjel do bydliště poškozené [REDAKCE] a vrátil se též den v 17:44 hod. Ani v tento moment obžalovaný rozhodně nejevil známky opilosti, natož těžké opilosti, kterou se stále obhajoval. Naopak po návratu od [REDAKCE] jde velice ležérním krokem. V souladu s provedenými kamerovými záznamy vchodu do domu obývanému poškozenou [REDAKCE] byla i lokalizační data jejího telefonu, neboť tento se nacházel v místě bydliště poškozené od večerních hodin dne 17.10.2024 (s výjimkou výše zmíněných 4 hodin v pátek dne 18.10.) až do 20.10.2024 do 09:30 hod. Již v 09:36 hod. byl tento telefon lokalizován v [REDAKCE], ul. [REDAKCE], tedy v bydlišti poškozené [REDAKCE]. Poslední lokalizace tohoto telefonu byla v 17:36 hod. v [REDAKCE].
17. Milenecký poměr mezi obžalovaným a poškozenou je dokumentován i společnými fotografiemi v mobilním telefonu iPhone 13 poškozené [REDAKCE] a iPhone 14 obžalovaného (č.l. 719-746 + 748-779). Vyhodnocením obsahu těchto mobilních telefonů (odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická kybernetika, specializace analýza dat a zkoumání nosičů dat se zaměřením na mobilní zařízení, včetně pamětí karet SIM a jejich modifikací č.l. 446-454, vyhodnocení č.l. 455-457) byly zjištěny důležité informace. Tyto obsahovaly již zmiňovanou vzájemnou komunikaci prostřednictvím emailu, která potvrzuje jejich trvalý milenecký poměr a z které je od 12. 10. 2024 zjevná rozladěnost poškozené [REDAKCE] z toho, že se poškozený z různých důvodů, od bolesti zad přes manželku až po službu v nemocnici, vyhýbá jejich setkání a současně je zjevná dotčenost obžalovaného, že není litován a docenován. Tato komunikace končí dne 17. 10. 2024 v 17:42 hod. Dle dat v telefonu se obžalovaný dále dne 17. 10. 2024 v 16:54 hod. pokoušel dvakrát o volání poškozené. Byl odmítnut s tónem obsazeno. V 18:21 hod. byl opět odmítnut s tónem obsazeno a v 18:48 hod. obdržel obžalovaný od poškozené SMS zprávu ve znění: “Já s tebou nechci mluvit.“ Dne 18. 10. 2024 v 01:37 hod. již jménem poškozené, v době, kdy svázaná ležela na posteli, psal zprávu na kontakt označený jako „[REDAKCE]“ zprávu, že má horečky, zvrací a nezvládne druhý den přijít do práce, že by měla sloužit a nedá to. V 10:19 hod. se znovu omlouvá kontaktu [REDAKCE] ze stejných důvodů. V 10:22 hod. jí přišla odpověď s tím, aby byla brzy ok. Za tuto zprávu obžalovaný jménem poškozené v 10:30 hod. poděkoval. Již v 10:36 na její mobilní telefon přišel dotaz od osoby [REDAKCE], zda je v pořádku. Obžalovaný v odpověď opět jménem poškozené v 11:09 hod. popisoval zdravotní komplikace, které údajně má poškozená mít. Ani z jedné zpráv není znát, že by byl obžalovaný výrazně opilý. Všechny jsou logické, promyšlené a bez pravopisných chyb.
18. Prohlídkou osobního vozidla [REDAKCE], užívaného obžalovaným (č.l. 108-114) bylo potvrzeno jeho i manželčino tvrzení, že tento si mimo jiné v osobním vozidle vezl spacák a karimatku, které mu manželka dala před dům.
19. **K prokázání viny obžalovaného v bodu 2) výroku rozsudku** soud vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE], která jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení vypověděla zcela věrohodně a bez zjevných rozporů, spontánně a s krátkým odmlčením se před vyličením škrcení ze strany obžalovaného a popisu samotného znásilnění, a to zjevně s ohledem na připomenutí si tak traumatického zážitku. V podstatných bodech se její výpověď shodovala s doznáním obžalovaného. Nad rámec skutkové věty, jejíž obsah je zcela v souladu s výpovědí poškozené, tato k obžalovanému samotnému uvedla, že s tímto se znala již od roku 2016, byli sousedé ve [REDAKCE], byly dobré kamarádky s jeho manželkou [REDAKCE]. Pomáhala jim i s dětmi, když je potřebovali vyzvednout ze školy. V [REDAKCE] bydlela od dubna 2024 a i přesto se stále

stýkali. Byli u ní v bytě, pomáhali jí i se sestavováním nábytku. S obžalovaným nikdy neměla intimní poměr. Když se k ní v neděli před devátou hodinou dostavil, nečekala jej. Byli domluveni na sobotu odpoledne. Chtěl se zastavit. Souhlasila, protože věděla, že řeší nějaké vztahové problémy. Nedostavil se a na volání ani SMS nereagoval. Volala i jeho manželce a ta jí řekla, že je ve službě a že se asi špatně domluvili, ať to neřeší. V tu neděli jej pozvala dál. Nebála se s ním být o samotě. Mluvili spolu asi 20 min. Měl říkat, že vše pokazil, že je všechno na houby, že ho nikdo nechce, že s ním už nikdo nepočítá. Věděla, že tam byly nevěry, a tak mu to nevyvracela a říkala mu, že bude muset nějak změnit svůj přístup a ať myslí na své děti. Měla pocit, že od ní chce politovat, ale to neudělala. Vypadal hodně unaveně, začal si hlavu pokládat na stůl a začal usínat. Byl z něj cítit alkohol, proto mu nabídl odvoz domů jejím autem. Opile ale nepůsobil, vyjadřoval se srozumitelně, na první pohled to vidět nebylo, jen, jak byli blízko sebe, tak to cítila. Spíš jeho chování připisovala únavě. Také už to nechtěla moc poslouchat. Odvoz mu nabídl třikrát a potřetí zareagoval kladně. Následně popsala jeho jednání ve shodě se skutkovou větou. Když došlo ke škrcení ze strany obžalovaného, snažila se bránit, dokonce se jí podařilo otevřít dveře od bytu, ale on je zase hned zavřel. Nevěděla, jak dlouho to trvalo, věděla, že se vždy na chvíli probrala a začal ji škrtit znovu. V bezvědomí určitě byla. Probrala se, když si bral z batohu provazy. Svázal ji, silně jí je utáhl a poté jí obvázal kolem hlavy pásku přes ústa. Hodil si ji přes rameno a odnesl ji na postel. Veškeré oblečení na ní rozřezal nožem, který si přinesl z kuchyně. Byla nahá, nechal jí jen ponožky. Poté jí přikryl peřinou. Podařilo se jí sundat pásku z úst. Natekla jí krev do ucha, říkala mu, že na jedno ucho neslyší. Ale jen na ní koukal, nic neříkal. Požádala jej také, aby jí uvolnil provaz, kterým měla svázané ruce, protože jí začaly modrat. To udělal. Potom se svlékl do naha, lehl si vedle ní a dal jí hlavu na rameno. Po nějaké době šel do obývacího pokoje a vzal si její telefon. Chtěl PIN, který mu řekla, bála se, byla pořád svázaná. Řekl jí, že si přečetl zprávy s její manželkou, což ji vystrašilo. Nevěděla, jestli ho to nějak nerozzuří. Věděla, že [REDAKCE] na SMS, že se to opakuje (myšleno nevěra), odpovídala, že buď se s tím bude muset smířit nebo od něho bude muset odejít, ale že to je na ní. Pak slyšela ledničku, bylo tam víno a prosecco, to konzumoval a také něco jedl, viděla, jak kouše. Po jeho návratu do ložnice ji obžalovaný znásilnil. Ležela na pravém boku, nebránila se. Poté si oblékl trenky a chodil po bytě. Do té doby nemluvil. Poté začal říkat, že jí přišel zabít, že přemýšlí o tom, že spáchá sebevraždu, že měl nějaké prášky, ale ty že už vyhodil. Potom měl mluvit o tom, že by si podřezal žíly, ale že je srab, že to nedokáže. Opakoval, že ji bude muset zabít, že to řekne policii a že bude spousta titulků v novinách. Říkala mu, že chce vidět ještě svoje děti, že nechce, aby ji zabil. Znovu to opakoval a ona mu stále říkala o svých dětech, měla tam i jejich fotku a koukala na ni. On ji asi taky viděl a pak se začal oblékat a řekl, že ji přišel zabít, ale že to nedokázal, dal jí pusku na čelo a odešel. Zamkl ložnici a slyšela, jak bouchly dveře od vchodu. Nebyla si ale jistá, jestli odešel. Vzpomněla si, že na policii naproti posteli zůstal ležet tablet, který měla v nastavení letového režimu. Došoupala se k policii, vzala ho k sobě na postel, zapnula Wi-Fi a zavolala na první číslo, co tam měla, a to byl švagr. Ten jí přes její sestru zavolal pomoc. Podle tabletu věděla, že bylo kolem páté. Policie se dovnitř dostala asi až za 1,5 hodiny. K osobě obžalovaného ještě dodala, že navenek se choval hezky, vystupoval jako vzorný otec a manžel, ale věděla, že u nich v domě byly konflikty. Slyšela, jak křičel na svou manželku. Jednou tato přišla večer i s dětmi, zda u nich mohou přespát, že jí držel nůž pod krkem a vyhrožoval jí, že jí zabije. Ona osobně nic neviděla, jen to slyšela. Jeho žena to na policii ale hlásit nechtěla, byť jí říkala, že by to bylo dobré. Od [REDAKCE] věděla i o vztahu obžalovaného s poškozenou [REDAKCE]. Poměr s ní měl již na silvestra 2023, ale pak se vrátil k manželce. Této chodily i anonymní dopisy jako udání o nevěře. Poškozená jí měla posílat i nějakou konverzaci, kterou si posílala s [REDAKCE]. To se opakovalo, proto si [REDAKCE] i nějak zablokovala její číslo a pak jí přímo od ní přišel i dopis do schránky. Poškozená popsala i událost, kdy měl obžalovaný propíchané všechny pneumatiky a měl nůž ve schránce. Nic bližšího jí manželka obžalovaného neříkala, věděla jen, že spolu s [REDAKCE] pracovala v práci. Pokud jí obžalovaný říkal, že jí přišel zabít, měla strašný strach, pořád jí v hlavě jelo, že musí něco vymyslet, jak se z toho dostat a zároveň věděla, že jí nikdo neslyší a že jí nikdo nepomůže a snažila se být co nejvíce v klidu a ničím ho nerozzuřit. Pak

to obrátila na ty děti a tam si myslela, že se to trošku nějak otočilo a změnilo. Věřila mu, že ji chce zabít. Svá zranění popsala ve shodě s výrokem rozsudku a závěry znaleckého posudku. Co se týče psychických následků, od počátku chodí na terapii, která se specializuje na zpracování traumatu. Má problém s muži. Je pro ni těžké fungovat v mužském světě, vůbec navázat nějaký kontakt. Má úzkost, vyvolává to v ní stres. Snaží se fungovat kvůli dětem, nemůže dojít k nějakému pochybení, protože její manžel v době rozvodového řízení vyslovil obavy, že není schopna starat se o děti a chtěl je do svojí péče. Snaží se tedy fungovat, chodí na terapie a do práce. Málo spí a hodně se budí. Jinak žádné následky nevnímá.

20. **Zranění**, která utrpěla jednáním obžalovaného byla zhodnocena **znalcem** [REDACTED] [REDACTED] ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č.l. 233-279). Tato byla přesně popsána pod bodem 2) výroku rozsudku. Znalec podrobně popsal mechanismus vzniku zranění v obličeji v důsledku škrcení, kdy za této situace krev do hlavy může přitékat, ale v důsledku komprese velkých žil z ní krev neodtéká zpět do srdce a dochází tak k městnání krve v oblasti hlavy, které se při intenzivním tlaku a dostatečně dlouhé době zmáčknutí krku projeví tak, jak je to popsáno ve skutkové větě včetně výtoku krve z nosu. V důsledku silného městnání krve dochází současně k nedostatečnému okysličování mozku, které je umocněno i mechanickým zmáčknutím dýchacích cest a přitlačením kořene jazyka k patru, v důsledku čehož nastává u poškozené osoby dušení. Znalec podrobně popsal čtyři fáze škrcení, kdy při posledním nastává trvalá zástava dechu i oběhu a smrt. Celé dušení trvá zpravidla 5-8 minut. Při škrcení se může nadto uplatnit i podráždění větví bloudivého nervu (n. vagus), kdy smrt v těchto případech nastává velmi rychle a zcela nepředvídatelně, tzv. vagová reflexní smrt. Při hlavním líčení k tomuto blíže uvedl, že lidé někdy i při relativně šetrném úchopu za krk mohou tzv. zvadnout, může dojít k zástavě srdce. Není to úplně pravidelné, ale stát se to může. Dále ve znaleckém posudku znalec uzavřel, že poškozená [REDACTED] se v důsledku škrcení nacházela nejméně ve druhé fázi procesu dušení, spojení s poruchou vědomí a výpadky paměti na průběh napadení a tvorbou tečkovitých krevních výronů v oblasti měkkých tkání hlavy, které se vyskytují až při opravdu výrazném přetlaku v kapilárách, kdy k jejich manifestaci dochází ke konci druhé fáze procesu dušení. Při hlavním líčení znalec dodal, že intenzita škrcení poškozené byla opravdu velká. U poškozené byla prokázána mechanická komprese krku v podobě škrcení, kdy se jednalo o změny v souvislosti s aktivním násilným jednáním ze strany druhé osoby. Útok na její krk ji bezprostředně ohrožoval na životě. Pokud by nedošlo k uvolnění sevření krku a útok by pokračoval nepřerušeně delší dobu zhruba v intenzitě, v které byl započat, došlo by k její smrti. Delší dobu nelze konkrétně specifikovat, závisí na tom, zda se osoba brání, zda má možnost na chvíli povolit tlak škrtidla na krku, závisí to na vstupních kapacitách kyslíku v organismu, zda má přidruženou nemoc atd. Jedná se o desítky vteřin či několik málo minut. Její stav bylo nutno z pohledu soudně lékařského hodnotit jako těžký a vážný. V naprostém souladu s popisem zranění znalcem byla fotodokumentace poškozené pořízena bezprostředně po spáchání trestného činu dne 20. 10. 2024 v 20:35 hod. ve FN [REDACTED] (č.l. 177-192) a protokol o prohlídce těla ze dne 21.10.2025 v 15:50 hod. (č.l. 193-201).
21. Pravdivost jejích tvrzení byla potvrzena analýzou jejího mobilního telefonu (č.l. 457 a násl.), kterou bylo potvrzeno, že tato dne 17. 10. 2024 hovořila jak se svou přítelkyní [REDACTED], tak obžalovaným. Dne 19. 10. 2024 opět hovořila s [REDACTED], kdy sama uváděla, že této volala, protože obžalovaný nepřišel, jak se domluvili. Obžalovanému volala, což je zjevné z výpisů k jím užívanému mobilnímu telefonu, kde měl od ní dne 19.10. 2024 ve 14:30 hod. zmeškaný hovor. Dne 20. 10. 2024 měla poškozená na svém mobilním telefonu, který již byl v moci obžalovaného, zmeškané hovory od své matky a švagra. Obsažena v telefonu byla i odeslaná zpráva švagrovi i matce poškozené ze dne 20. 10. 2024 v 15:02 a 15:03 hod. ve znění „Jsem na navsteve u [REDACTED], pak zavolam“. Dle časového zařazení je jisté, že tuto SMS zprávu psal již obžalovaný, opět bez zjevných anomálií, kterých by se mohl dopustit těžce opilý jedinec.

22. Na místě, tedy v bytě užívaném poškozenou [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], byla dle protokolu o ohledání místa činu (č.l. 156-176) na místě zajištěna na stole v kuchyni lepicí páska, kterou obžalovaný použil ve vztahu k poškozené, kdy tuto ji obmotal přes ústa kolem hlavy, vypitá láhev vína, kterou měl zkonzumovat obžalovaný na místě, v koupelně ručník, kterým obžalovaný utřel své sperma z břicha poškozené a v ložnici rozřezané oblečení, které poškozená měla na sobě a zbytky provazů, kterými byla svázána a část lepicí pásky, kterou měla poškozená přes obličej.
23. Opět ve shodě s výpovědí poškozené byl odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetika, specializace zkoumání lidského biologického materiálu z kriminalistického hlediska (č.l.436-438 + odborné vyjádření obor kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie, specializace analýza kriminalisticky relevantního trichologického materiálu, analýza kriminalisticky relevantního biologického materiálu č.l. 420-423) DNA profil stanovený ze zajištěného ručníku, který poškozená označila jako ručník, do kterého utřel obžalovaný své sperma, ve stanovených znacích shodný s profilem DNA obžalovaného. Stejným odborným vyjádřením byla stanovena shoda DNA ze stěru z lepicí pásky, kterou měla mít poškozená obmotanou kolem hlavy přes ústa, s jejím DNA profilem.
24. Dle protokolu o prohlídce těla obžalovaného včetně fotodokumentace (č.l. 203-207) je zjevné, že obžalovaný v předmětné době neutrpěl žádná zranění.
25. Je tedy nepochybné, že se obžalovaný trestné činnosti popsané v obou skutkových větách výroku rozsudku dopustil. Jeho obhajobu, že jednal pod vlivem alkoholu, v podstatě při absenci racionální kontroly, soud považuje za zcela vyvrácenou. Obžalovaný nejednal chaoticky, ale zcela logicky, pragmaticky, připraveně a velice systematicky po dobu všech dnů. Zabalil si do batohu provaz, sekeru a lepicí pásku, umyl vražednou zbraň, kterou opětovně dal do batohu a spolu s provazy a lepicí páskou toto vzal i k druhé poškozené, svazoval obě stejným způsobem, rozřezal na nich oblečení, aby viděl, zda je provaz dostatečně utažený, komunikoval z telefonního přístroje poškozené [REDAKCE] až do soboty dne 18. 10. 2024 jejím jménem, a to nejen s jejím nadřízeným lékařem, svou vlastní manželkou, ale i její matkou, stejně tak komunikoval z telefonu poškozené [REDAKCE] s jejími blízkými, a to dle závěru soudu tak věrohodně, že nikdo z osob, s kterými komunikoval jménem poškozených, nepojal podezření, že píše někdo jiný, nebo rozhodně nepojal podezření do té míry, že by si fyzicky ověřoval, zda jsou poškozené v pořádku. Co se týče ovlivnění obžalovaného alkoholem, toto znalkyně označily za forenzně nevýznamné, a k tomuto doplnily, že se jednalo o jednání s jistou mírou náročnosti motorických funkcí, což vylučuje významnou účast alkoholu. Pokud by byl obžalovaný významněji opilý, je vysoce nepravděpodobné, že by dokázal někoho napadnout či svázat atd. S názorem, že obžalovaný nebyl významně opilý, jsou v souladu i kamerové záznamy z vchodu do domu poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], na kterých se obžalovaný při příchodu a odchodu do bytu poškozené pohyboval ležérní chůzí, nepůsobil opile a byl viditelně klidný. Navíc se ve všech případech pohyboval osobním vozidlem. Přes svou tvrzenou opilost byl schopen osobní vozidlo řídit, nezpůsobil žádnou autonehodu a zjevně nejel takovým způsobem, že by toto zaregistrovali ostatní řidiči či policie. Jeho na první pohled nepochopitelné jednání objasnily znalkyně, které zpracovaly znalecký posudek k jeho osobě. Tyto velice srozumitelně vysvětlily souvztažnost mezi jednáním obžalovaného a jeho osobností, která je anomálně strukturovaná, emočně nestabilní, pasivně agresivní, s egocentrickými rysy, se znaky nezralosti a sociální závislosti, což má vliv na to, že není schopen řešit zralými způsoby konfliktní problematické situace. Uvedly, že jednání obžalovaného bylo s vysokou pravděpodobností vyústěním dlouhodobě se městnajících konfliktů, napětí, opakujícího se matrimoniálního a mimomanželského konfliktu, strachu a vzteku ze ztráty manželství, dětí, zázemí, kdy nastalou situace se rozhodl řešit jednáním na základě mstivého podkladu. Soud doznání obžalovaného vnímá jako doznání účelové, kdy se doznává jen ke skutečnostem podpořeným objektivními důkazy. Je zjevné, že ve své výpovědi neuvádí vše, a to nejen ve vztahu ke zranění poškozené [REDAKCE] na levém oku, které nemohlo být způsobeno pádem, ale i k právě zmiňovanému opuštění bytu dne 18. 10. 2024, kdy ve vztahu ke

zranění popíral, že by jej způsobil a ve vztahu k opuštění bytu si toto údajně nepamatoval s ohledem na množství zkonsumovaného alkoholu. S ohledem na výše uvedené tak opravdu účelově působí to, že obžalovaný si některé věci pamatuje do úplného detailu a jiné zcela popírá s odvoláváním se na konzumaci alkoholu.

26. Po právní stránce bylo jednání pod bodem 1) výroku rozsudku právně kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, když obžalovaný jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a čin spáchal trýznivým způsobem, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem.
27. Trestní zákoník rozlišuje dva základní typy vraždy. V odstavci 1 je uvedena základní skutková podstata vraždy, která spočívá v tom, že pachatel úmyslně usmrtí jinou osobu; takové případy bývají označovány jako tzv. vražda prostá. V odstavci 2 je uvedena kvalifikovaná skutková podstata popisující tzv. premeditovanou vraždu, která předpokládá, že pachatel jinou osobu úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení. Obě uvedené skutkové podstaty vraždy se tedy liší v subjektivní stránce, jejich objektivní stránka je stejná a předpokládá, že pachatel usmrtí jiného.
28. Premeditace, ať už ve formě rozmyslu, či ve formě předchozího uvážení, nic nemění na tom, že pachatel jedná úmyslně, tedy ví, že svým jednáním může způsobit smrt jiné osoby, a je s tím minimálně srozuměn. Premeditace tedy nepředstavuje nějaký speciální druh úmyslu, ale je nutné na ni hledět jako na okolnost, jež přistupuje k úmyslu, ať již k úmyslu přímému, či úmyslu nepřímému, a kvalifikuje tento druh zavinění jako závažnější, neboť pachatel vraždy má nad svým jednáním vyšší míru racionální kontroly, kdy na svém záměru zavraždit setrval, a to i přes momenty, které jej od tohoto záměru odrazují. Vyšší závažnost takového činu tedy vychází z toho, že rozhodnutí pachatele k úmyslnému usmrcení jiného vzniklo na základě zralejší rozumové úvahy.
29. Vražedný úmysl je v tomto případě jednoznačně přímý, když si obžalovaný při odchodu z domu zabalil nástroje k provedení vraždy, oběť škrtl do bezvědomí, uvedl ji do bezbranného stavu ve formě svázání do tzv. kozelce (ač volněji uvázaného) a v závěru útoku ji ranami sekerou do oblasti hlavy usmrtil. Obžalovaný současně své jednání minimálně krátce zvážil a stručně zhodnotil (rozmysl), když volil ještě v prostředí svého domova nástroje, které následně použil při útoku na poškozenou. Své jednání měl prostor nejen promyslet, ale také od něj upustit, a to v řádech několika hodin od odjezdu z rodinného domu do bydliště poškozené, kde na ni čekal až do jejího příchodu. Nebylo možné uvěřit obhajobě obžalovaného, který odůvodnil obsah svého batohu tak, že lano chtěl použít k sebevraždě a sekyru k vystrašení zavražděné poškozené, a to i přes to, že sám připustil, že poškozená o této seceře vůbec nevěděla. Nůž, který si také přibalil, použil k rozřezání oblečení, tudíž všechny nástroje byly následně použity k jednání, kterého se na poškozené dopustil. Nelze uvěřit, že si tyto nástroje zabalil náhodně, když je pak systematicky a promyšleně použil způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku. Lano navíc použil pouze na škrcení obětí, nikoli k proklamované sebevraždě. Při příjezdu policie se sice pokusil o demonstrativní sebevražedný pokus, avšak nikoli způsobem připomínajícím oběšení či dušení. Jako lékař věděl, jak účinně a rychle jednat, pokud by se opravdu rozhodl svůj život ukončit. Obžalovaný při své obhajobě současně poukazoval na svůj podnapilý stav, který je však sporným faktorem. Premeditace v podobě rozmyslu nebo předchozího uvážení není sama o sobě vylučována tím, že byl pachatel v rozhodné době ovlivněn návykovou látkou (srov. NS 8 Tdo 474/2018). Obžalovaný byl navíc zvyklý požívat alkohol, znal účinek alkoholu na svou osobu, dokázal řídit automobil, aniž by způsobil nehodu nebo byl zaznamenán svědky nebo policií [redacted] – [redacted] zpět, [redacted] a zpět) a na kamerovém záznamu nebyl viditelně opilý. Jeho opilost tedy minimálně nemohla být natolik silná, aby ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací

schopnosti do míry podstatné pro trestní řízení, což bylo potvrzeno i znalci. Obžalovaný by se navíc do tohoto stavu přivedl sám a dobrovolně a na základě svých předchozích zkušeností musel vědět, že alkohol v jeho případě může být spouštěčem agresivního chování a není tak vhodné v takové situaci řešit vyhrocené partnerské vztahy. Svě vnitřní agrese si musel být vědom, když v minulosti pod vlivem alkoholu držel vůči své manželce nůž. Z e-mailové komunikace mezi poškozenou a obžalovaným je zřejmé, že jejich milenecký poměr byl v posledním týdnu vyhrocený. Poškozená chtěla s obžalovaným trávit čas, neboť dokončila atestační zkoušku a byla frustrovaná z chování obžalovaného, tudíž docházelo ke konfliktům, které vyústily v kontakt s manželkou obžalovaného, které poškozená dala na vědomí, že s obžalovaným opět udržuje milenecký poměr. Nejpravděpodobnější verzí, která by vysvětlila následné chování obžalovaného, se však nejeví ta, kdy by se pokusil poškozenou vystrašit, tomu nic nenasvědčuje, ale ta, kdy měl potřebu pomstít se poškozené za ohrožení rodiny a zázemí, které budoval. Co bylo obsahem rozhovorů a zda vůbec nějaké probíhaly poté, co poškozenou svázal, do doby, než byla usmrcena, ví pouze obžalovaný. Chování obžalovaného působilo velice nelogicky, když jeho jediný zájem, a to i po první vraždě, bylo zjistit, jak si stojí u své manželky, když zjišťoval od druhé poškozené, co bylo obsahem komunikace mezi ní a jeho manželkou a tyto komunikace si následně četl. Další okolností podstatnou pro posouzení rozmyslu je také skutečnost, že na poškozenou zaútočil ihned po jejím příchodu do bytu, pouze po údajné krátké slovní rozeprě. Ta takový útok nemohla předpokládat.

30. Soud neměl pochyb o způsobu spáchání uvedenému v § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku. Vražda je spáchána zvláště trýznivým způsobem, jestliže je oběť vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu nebo sice méně intenzivním, ale zato déle trvajícím, které velmi citelně zasahují celou osobnost poškozeného. Záleží zde na subjektivním prožívání útoku pachatele ze strany jeho oběti (NS 11 Tdo 1374/2009, 3 Tdo 964/2012). Na zvlášť trýznivý způsob usmrcení lze usuzovat z takových okolností, které charakterizují subjektivní neúměrně kruté pociťované prožitky oběti, jež vnímala od doby, kdy na ní pachatel začal uskutečňovat vražedný mechanismus, až do okamžiku její smrti. Rozhodné pro tuto zvlášť přitěžující okolnost jsou vnímání a prožívání bolestivosti při utrpěných zraněních a vypjatosti psychického prožívání traumatu smrti, a to v míře velmi intenzivní, v níž oběť prožívala důsledky útrap, jímž byla vystavena (NS 8 Tdo 462/2014, Rt 21/2015). Poškozená musela být vystavena psychickým útrapám zejména spočívajícím v pociťování extrémního strachu o svůj život, kdy s ohledem na svázání byla uvedena do stavu bezmoci a v konečném důsledku neodvratitelnosti smrti. Můžeme se jen domnívat, co bylo obsahem rozhovoru, zda jí obžalovaný stejně jako druhé oběti sděloval, že ji také přišel zabít. Druhá poškozená přežila, a tudíž známe obě verze příběhu. V tomto případě tomu však bohužel není. Poškozená byla po příchodu do svého bytu napadena škrcením až do bezvědomí, následně svázána a položena nahá na postel, a nezbylo jí nic jiného než vyčkat svého osudu, a to nespočet hodin, kdy v mezidobí utržila bolestivé zranění levého oka, s největší pravděpodobností způsobeného ranou pěstí. Je zřejmé, že se o svůj život a zdraví musela bát a byla nucena čekat. Co bylo závěrečným impulsem k jejímu smrcení, obžalovaný neobjasnil, ale jako pravděpodobné se jeví, že nebyl spokojený s odpovědí, které se mu dostalo, neboť muselo zaznít nebo se odehrát něco, co tuto prudkou agresi znovu spustilo, když dokázal někoho, ke komu jak sám uváděl, choval cítě, udeřit opakovaně sekýrou do oblasti obličeje. Nelze tedy uvěřit, že poškozená po prvotním napadení ležela klidně nahá a svázaná v posteli v řádech hodin, a to beze strachu, že by se jí něco mohlo stát. Současně je zřejmé, že byla pod tlakem ze strany obžalovaného, který, jak sám uvedl, pátral po příčinách jejich chování vůči jeho manželce. Poškozená byla vystavena traumatickému zážitku, a to ve sféře psychické i fyzické. O zvlášť trýznivém způsobu provedení tak nemůže být pochyb. Pokud obžalovaný v rámci své obhajoby tvrdil, že měl s poškozenou během této události pohlavní styk, který ona sama iniciovala, čímž chtěl podpořit svou obhajobu ve vztahu ke klidu, ve kterém se měla poškozená nacházet a samotný závěr útoku popsal tak, že poškozená sekýru neviděla, že se jednalo o mžik s tím, že se tedy nemohlo jednat o zvlášť trýznivý způsob a že stačilo, kdyby řekla promiň, čímž vinu za smrt

poškozené přenesl na ni samotnou, soud považuje za zcela účelové tvrzení, které je v souladu s psychologickým profilem obžalovaného.

31. Jednání pod bodem 2. rozsudku bylo právně kvalifikováno jednak jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a jednak jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, neboť se jednak dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, kterého se dopustil v úmyslu takový čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo a čin spáchal opětovně, jednak jiného násilím donutil k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží.
32. O úmyslu obžalovaného poškozenou usmrtit nemá soud pochyb, když do bytu poškozené přijel vybavený stejně jako v případě první oběti a způsob provedení byl velmi podobný. Obžalovaný navíc poškozené řekl, že ji přijel zabít a že jí musí zabít. Poškozená byla napadena zcela nečekaně, kdy ji stejně jako v případě první oběti škrtil připraveným provazem do bezvědomí. O intenzitě tohoto škrcení vypovídá nejen fotodokumentace, ze které by soud poškozenou nebyl schopen ztotožnit se ženou, která vypovídala v rámci hlavního líčení, ale především znalecký posudek hodnotící zranění poškozené, z jehož závěrů vyplývá podstatná skutečnost, a to, že při škrcení může dojít k podráždění bloudivého nervu, kdy v případě jeho zasažení přichází smrt velmi rychle. S ohledem na lékařské vzdělání obžalovaného je nepochybné, že tohoto rizika, kterému poškozenou vystavil, si musel být vědom. Přesto však v jednání popsaném pod bodem 2) výroku rozsudku pokračoval, a to intenzitou, díky které se poškozená nacházela ve druhé fázi procesu dušení s tvorbou tečkovitých krevních výronů v oblasti měkkých tkání.
33. Vražda je spáchána opětovně, jestliže byla spáchána novým skutkem, odlišným od skutku předcházejícího, který byl rovněž posouzen jako vražda. Naplnění znaku opětovného spáchání vraždy není vázáno na předchozí formální odsouzení pachatele za první takový čin, ale na faktické spáchání takového činu. Obžalovaný se vraždy na první poškozené dopustil dva dny před pokusem vraždy na druhé poškozené. Nejedná se však o pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku, aby mohlo být na jednotlivé útoky nahlíženo jako na dílčí jednání, když nebyl shledán jednotný záměr poškozené usmrtit. V případě druhé poškozené se jednalo o spontánní vývoj událostí dnů následujících po usmrcení první poškozené. Nic nenásvědčuje tomu, že by obžalovaný plánoval poškozenou [REDAKCE] usmrtit v moment, kdy si balil nástroje na usmrcení poškozené [REDAKCE]. Soud v tomto případě nedovozoval rozmysl, neboť jej nepovažuje za dostatečně prokázaný. Obžalovaný sice poškozené [REDAKCE] později sdělil, že ji přišel zabít a přišel na to vybaven stejně jako v případě první vraždy, avšak k jednání, škrcení, přistoupil poté, co jej dle jeho názoru nechtěla poslouchat a nabídla mu odvoz domů. Návštěva obžalovaného u poškozené probíhala v počátku klidně, kdy tato skutečnost je rozdílná od první vraždy, kde došlo ke konfliktu ihned po příchodu poškozené do bytu. Proto byla druhá vražda právně kvalifikována jako vražda prostá.
34. Znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024, se obžalovaný dopustil pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a to zasouváním prstů do pochvy poškozené. Způsob provedení a absence dobrovolnosti je dovozována z výpovědi poškozené, se kterou je v konsensu i výpověď obžalovaného. Poškozená byla v rámci pokusu vraždy uvedena do stavu bezmoci svázáním, škrcena, následně na ní obžalovaný stejně jako u první poškozené rozřezal oblečení, svlékl ji do naha, omotal ji hlavu lepenkou, tudíž byla poškozená omezená nejen v pohybu ale i v možnosti křičet a volat o pomoc. K překonání odporu poškozené tak obžalovaný použil násilí a následně na ni začal uspokojovat svůj sexuální pud, když se pokusil do poškozené vniknout nejprve pohlavně, avšak to se mu nepodařilo, kdy následně ji strkal za účelem svého sexuálního uspokojení prsty do pochvy a nad

poškozenou masturboval až do svého vyvrcholení. Jednání bylo kvalifikováno dle právní úpravy aktuální v době spáchání trestného činu, když aktuální úpravu pro něj nebyla výhodnější.

35. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nebyl v minulosti projednáván pro přestupek a nedopustil se žádného trestného činu. Byl [REDAKCE] na interním oddělení [REDAKCE].
36. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 tr. zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem nápravy, jakož i k chování po spáchání činu.
37. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonný život dle § 41 písm. p) tr. zákoníku. Soud doznání obžalovaného (§ 41 písm. l) tr. zákoníku) nepřeceňoval, když toto směřovalo pouze k částem jeho jednání, které bylo možné jednoznačně prokázat i bez takového doznání. K částem, které se z hlediska obhajoby jeví jako vhodné, ve snaze je oslabit a dosáhnout tak jiné právní kvalifikace, obžalovaný neuvedl buď nic nebo informace, které se jeví jako čistě účelové, a to i přes to, že pro pozůstalé poškozené by takové informace měly klíčovou hodnotu, neboť nyní budou žít v nevědomosti, co poškozená prožívala bezprostředně před svojí smrtí. Co se týče polehčující okolnosti, že obžalovaný trestného činu upřímně litoval ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku, k této soud nepřihlížel, když má za to, že obžalovaný opravdu upřímně litoval, ale pouze sám sebe. Nelze odhlédnout od dvou okamžiků v jeho výpovědi, kdy opravdu upřímně plakal, a to ve chvíli, kdy se vyjadřoval k poškozené [REDAKCE], u které se vyjádřil tak, že kdyby řekla promiň, tak se to nestalo a u [REDAKCE], že jej nechtěla poslouchat, proto to udělal. V podstatě jeho vyjádření vyvolávalo dojem, že za to, co se stalo, mohou obě poškozené. Mohou za to, že si obžalovaný zničil kariéru a přišel o rodinu.
38. Co se týče přitěžující okolnosti, v případě obžalovaného je to skutečnost, že se dopustil více trestných činů (§ 42 písm. n) tr. zákoníku) a že čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a pomsty (§ 42 písm. b), která v daném případě byla shledána právě ve způsobu řešení aktuální situace obžalovaného, kdy důvodem k usmrcení měla být pomsta za rozpad rodiny, který by však s ohledem na předcházející zkušenosti ani možná nenastal. Obžalovaný měl vztek, který přetvořil ve zruďná jednání, kterých se dopustil na obou poškozených. Poškozená [REDAKCE] navíc neměla kromě přátelské vazby se situací nic společného. U obou poškozených byl spouštěčem stejný důvod, a to, že nevyhověly jeho potřebám, poškozená [REDAKCE] mu nechtěla naslouchat dle jeho představ a poškozená [REDAKCE] neodpovídala dle jeho představ na dotazy a neprojevila lítost nad svým jednáním.
39. Podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od patnácti do dvaceti let, případně i výjimečným trestem, kterým se dle § 54 odst. 1 trestního zákoníku rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až třicet let, jednak trest odnětí svobody na doživotí, pro jehož uložení však v daném případě nebyly naplněny zákonné podmínky. Podle odst. 2 téhož ustanovení pak trest odnětí svobody nad dvacet až třicet let lze uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Velmi vysoká závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu může vyplývat ze zvláště zavrženíhodného způsobu provedení trestného činu, ze zvláště zavrženíhodné pohnutky nebo ze zvláště těžkého a těžko napravitelného následku. V projednávaném případě pak byly naplněny předpoklady ustanovení § 54 odst. 2 trestního zákoníku, neboť závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu je velmi vysoká. Soud k tomuto závěru dospěl ze souhrnu kritérií, jak objektivních, tedy zejména z významu dotčeného zájmu chráněného trestním zákonem, ze způsobu provedení činu a jeho následků, ale i ze subjektivní

stránky, co se týče míry zavinění obžalovaného, jeho pohnutky, záměru a cíle. Je obecně známo, že trestné činy proti životu a zdraví jsou obecně nejzávažnějším druhem trestné činnosti, přičemž ochrana života je skutečně klíčovým zájmem, který je chráněn trestním zákoníkem. Lze konstatovat, že uložení výjimečného trestu je na místě jak pro zvlášť zavrženíhodný způsob provedení, tak i pro zvlášť zavrženíhodnou pohnutku, ale i pro zvlášť těžký a těžko napravitelný následek.

40. Obžalovaný usmrtil mladou a zdravou ženu, ke které měl dle svého vyjádření, chovat romantické city, a která k němu měla důvěru, a to do oblasti hlavy (obličejové části, kterou znetvořil) nikoli jednou ranou, ale nejméně pěti ranami sekerou. Jedná se o extrémně surový způsob usmrcení druhé osoby, kdy krutost tohoto skutku je násobena vztahem, který spolu s poškozenou dlouhodobě udržoval. Pro poškozenou musely být poslední okamžiky života plné strachu, bezmoci a bolesti fyzické i psychické. Těžko napravitelný následek lze však spatřovat i v případě poškozené [REDAKCE], která byla bez varování napadena důvěryhodnou osobou, přítelem, škrcena do bezvědomí, následně znásilněna, kdy se jí mohou do konce života vracet vzpomínky na tuto událost, kdy bojovala o svůj život přemlouváním obžalovaného, aby ji nechal žít, vědoma si toho, že je odkázána na rozhodnutí obžalovaného, zda ji žít nechá. Obžalovaný se dopustil činu ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky, když mladá lékařka čerstvě po atestační zkoušce, podstatně mladší než obžalovaný, doplatila za prozrazení mileneckého poměru manželce obžalovaného vlastním životem. Poškozená [REDAKCE] pak dostatečně nenaslouchala a neposkytovala obžalovanému informace o jeho manželce, o které chtěl mít informace. Soud proto přistoupil k uložení výjimečného trestu odnětí svobody v trvání 28 let, který byl uložen při horní hranici zákonné trestní sazby, když soud přihlédl ke všem výše uvedeným skutečnostem, když vyjma vedení řádného života před spácháním činu a doznání, které nelze přeceňovat, obžalovanému nic nepolehčuje, ale naopak byly shledány uvedené přítěžující okolnosti. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť mu byl pro zvlášť závažný zločin uložen výjimečný trest.
41. Pozůstalí poškození, tedy rodiče a bratr poškozené [REDAKCE] uplatnily prostřednictvím svých zmocněnkyň nároky na náhradu nemajetkové újmy i škody. Matka a otec poškozené uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 3 000 000 Kč pro každého z nich. Bratr pak částku ve výši 2 500 000 Kč. Rodičům poškozené byl s ohledem na ustálenou soudní praxi a všechny okolnosti případu přiznán nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 800 000 Kč, když se jedná o více než čtyřicetnásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy za rok 2023. Bratrovi pak byl přiznán nárok ve výši 1 500 000 Kč. U sourozenců usmrčených poškozených se určuje výše náhrady nemajetkové újmy o třetinu nižší než u nejbližších osob (manžel, rodiče, děti). To by v tomto případě znamenalo rozdíl 600 000 Kč. Sám bratr ve svém návrhu uplatňoval částku nižší než jeho rodiče, ač v tomto případě je více než jasné, že vztahy s poškozenou [REDAKCE] měli všichni poškození velmi úzký. Výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením sourozence může v případě intenzivnějších vztahů pozůstalého se zemřelým dosáhnout úrovně základu pro nejbližší osoby blízké (Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3463/2018). S ohledem na prokázané velmi úzké vazby mezi poškozenou a jejím bratrem, přiznal soud na náhradu nemajetkové újmy částku poníženou pouze o 300 000 Kč oproti přiznané náhradě pro rodiče poškozené.
42. Za základní částku náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením poškozené [REDAKCE] je nutné považovat dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy za rok předcházející smrti poškozené (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp.zn. 25 Cdo 894/2018). Průměrná mzda za rok 2023 činila částku 43 120 Kč, její dvacetinásobek tak činí částku 862 400 Kč. Tuto základní částku pak bylo nutné modifikovat s ohledem na okolnosti zvláštního zřetele hodné.

43. Soud při stanovení této výše zhodnotil všechny okolnosti zvláštního zřetele hodné, a to především intenzivní rodinné vztahy, nízký věk zemřelé, když poškozená byla [REDAKCE] aktivně se věnující medicíně, naprostou bezohlednost a lhostejnost pachatele vůči lidskému životu, úmyslné způsobení újmy, tedy úmyslné usmrcení poškozené, medializaci případu a způsob, jak se bratr poškozené o smrti dozvěděl, současně i vystavení rodičů mediálnímu tlaku. Za nejdůležitější okolnosti je však nutné považovat, čemu byla poškozená [REDAKCE] vystavena před svou smrtí. Ač není možné určit přesnou hodinu úmrtí poškozené, je nepochybné, že minimálně několik hodin prožívala obavu o svůj život a zdraví, když byla škrcena do bezvědomí, byla svázána a nahá, nemohla se bránit ani utéct. Obžalovaný jí odebral možnost sama se rozhodnout, zda setrvá a bude trpět jeho jednání, když jí dle provedeného dokazování chtěl donutit vysvětlit, proč sdělila jeho manželce pravdu, tedy, že s ním udržuje poměr. Donucování však minimálně jednou obsahovalo další škrcení a úder do oblasti levého oka. Poškozená byla napadena ve vlastním bytě, tedy v bezpečném prostoru, osobou, ke které chovala silné citové romantické pouto, a ke které měla důvěru, o čemž svědčí i skutečnost, že měl obžalovaný od jejího bytu stále klíče. Pohnutka jednání obžalovaného je zvláště zavrženíhodná, když usmrtil mladou ženu, dceru a sestru pozůstalých poškozených, kdy k této měl dle svého tvrzení romantický citový vztah, a to pouze ze vzteku, že se měla údajně projevovat necitlivě a posměšně vůči jeho vztahové situaci, do které se však přivedl sám na základě svých rozhodnutí. Dále je nutné zohlednit i stav těla poškozené po činu, kdy došlo ranami sekerou k devastaci obličejové části, která představuje identitu každého jedince, a tím nemožnost rodiny rozloučit se s tváří poškozené při obřadu. V neposlední řadě je také nutné zmínit postoj obžalovaného ke způsobené újmě, kdy ze znaleckého zkoumání je zřejmé, že obžalovaný má egocentricky laděnou osobnost, lítost projevuje pouze formálně, upřímnou lítost projevuje pouze nad ztrátou svého postavení ve společnosti, rodiny a poškození svého života, nikoli ukončení života mladé ženy a poškození životů jejích blízkých osob.
44. Smrt blízké osoby je jednoznačně nejvíce náročná událost v životě každého člověka, avšak když dojde k ukončení života způsobem, který představoval dlouhé utrpení a devastaci těla, je těžké si představit bolest, kterou to musí pozůstalým osobám přinést. Vedle peněžité satisfakce pro poškozené je však nutné přihlížet také k tomu, že obžalovanému byla uložena citelná satisfakce v podobě vysoké trestní sankce. I tuto okolnost při stanovení výsledných částek soud zohlednil.
45. Soud matce poškozené [REDAKCE] přiznal nárok na náhradu škody spočívající v nákladech vynaložených na psychologické služby, včetně požadovaných úroků z prodlení, kdy tyto náklady byly řádně a včas doloženy a nepochybně vznikly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Částečně tak soud postupoval v případě nároku na náhradu škody otce poškozené [REDAKCE], kdy v příčinné souvislosti s jednáním poškozeného jsou nepochybně uplatněné náklady pohřbu včetně zřízení náhrobní desky, výměna poškozeného zámku vstupních dveří do bytu a úklid bytu, kde k vraždě došlo. Tyto nároky byly doloženy řádně i včasné a požadované částky byly přiznány v plné výši včetně požadovaných úroků z prodlení.
46. Nebylo však možné přiznat uplatňované nároky na náhradu škody poškozeným [REDAKCE] ve výši 98 312,50 Kč spočívající v nákladech za právní služby advokátní kanceláře [REDAKCE] spočívajících v řešení neuskutečněné koupě bytu poškozenou [REDAKCE], jednání s médii ohledně publikovaných informací o zemřelé poškozené v souvislosti s jejím usmrcením, náklady spojené s uvedením bytu do předešlého stavu ve výši 60 890 Kč vyjma 3 000 Kč za úklid a uplatněné nároky na náhradu škody poškozeným [REDAKCE] ve výši 14 520 Kč spočívajícím v nákladech za právní služby advokáta [REDAKCE] pro účely předžalobní výzvy vůči tisku z důvodu ochrany údajů o zemřelé poškozené. V případě těchto nákladů, které poškození doložili, by pro uložení povinnosti k náhradě škody obžalovanému, muselo být minimálně prováděno další dokazování, jež by podstatně protáhlo předmětné trestní řízení, současně důkazní břemeno leží na poškozených. Trestní věci se musí projednávat

urychleně bez zbytečných průtahů, s největším urychlením se projednávají zejména vazební věci (zásada rychlosti řízení), jako je tomu v tomto případě. O škodu způsobenou trestným činem jde ve smyslu § 43 trestního řádu vždy jen tehdy, je-li její vznik v příčinné souvislosti se skutkem, pro který je pachatel stíhán. To nelze ve vztahu k uvedeným nárokům bez dalšího dokazování prokázat. S ohledem na uvedené musel soud tyto nároky odkázat do civilního řízení.

47. Poškozená [REDAKCE] navrhovala prostřednictvím své zmocněnkyně na náhradu nemajetkové újmy částku 3 000 000 Kč, tu však zdejší soud považuje za nepřiměřeně vysokou a neodpovídající intenzitě vzniklé újmy, když poškozená dostatečně vzniklou újmu nedoložila a nebyl tedy prokázán vznik posttraumatické stresové poruchy. Příklad je natolik specifický, že jej jen těžko přirovnat k jakémukoliv v minulosti projednávanému případu. V případech, kdy v důsledku jednání pachatele dojde ke vzniku posttraumatické stresové poruchy, a to především v případech znásilnění, však bývají soudy přiznávány částky cca 400 000 Kč. Soud zohlednil všechny podstatné okolnosti případu, především, že obžalovaný využil důvěry poškozené a jejich přátelského vztahu, s tímto jej poškozená pustila do svého domova, kde ji následně zcela bez možnosti takovou reakci předvídat, začal škrtit do bezvědomí a plně ji omezil v pohybu a možnostech obrany, a to svázáním a oblepením hlavy v oblasti úst, uspokojil na ní svou sexuální potřebu, opakoval jí, že jí přišel zabít a musí jí zabít, kdy poškozená následně prosila o svůj život a byla vystavena reálné hrozbě blízké smrti, a to vše v rádech několika hodin. Po tomto jednání, zanechal obžalovaný poškozenou svázanou zamčenou v ložnici jejího bytu, přičemž ta si dokázala zavolat pomoc a pravděpodobně si tím zachránila život. Poškozené sice nevznikly žádné prokazatelné trvalé následky fyzického či psychického rázu, ale nelze pochybovat o tom, že s touto událostí se bude snažit vypořádat po zbytek svého života, proto soud přiznal částku ve výši 800 000 Kč, když zohlednil všechny okolnosti zvláštního zřetele hodné, které velmi specifické a brutální jednání obžalovaného provázelo. Ušlý výdělek ve výši 20 747 Kč nebylo možné přiznat, když nebyl řádně a průkazně doložen a bylo by nutné k tomu minimálně doplnit dokazování a současně jak bylo již řečeno, důkazní břemeno leží na poškozeném.
48. Poškozené pojišťovny se připojily řádně a včas, jejich nároky byly řádně doloženy, a proto je soud přiznal v navrhované výši, v případě [REDAKCE] včetně úroků z prodlení. Poslední jmenovaná zdravotní pojišťovna však chybně určila datum, kdy došlo k prodlení, a to o den. Začátek běhu zákonného úroku z prodlení byl tak přiznán až od data 18. 6. 2025, nikoli 17. 6. 2025, a proto byla uvedená zdravotní pojišťovna s touto částí uplatňovaného nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
49. Poškození (vyjma poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] pojišťovny [REDAKCE]) navrhli, aby obžalovanému byla uložena povinnost uhradit škodu včetně úroků z prodlení, neboť obžalovaný se dostal do prodlení s plněním jejich závazků. Výše úroku z prodlení je upravena v § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. tak, že odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Výše úroku z prodlení pak zůstává po celou dobu neměnná, a to bez ohledu na případnou následnou změnu repo sazby (viz rozh. č. 42/2017 Sb. rozh. tr.).
50. Podle § 1968 o. z. dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Pokud jde o počátek prodlení, je vhodné připomenout, že občanský zákoník účinný do 31. 12. 2013 stanovil v § 563, že není-li doba splnění dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí, je dlužník povinen splnit dluh prvního dne poté, kdy byl o plnění věřitelem požádán. Nový občanský zákoník tuto problematiku upravuje v § 1958 a násl. poměrně složitým, a ne zcela jasným způsobem, nicméně pro účely tohoto rozhodnutí lze vycházet z ustanovení § 1958 odst. 2 o. z., podle něhož neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu. I podle nové úpravy je v tomto případě rozhodný okamžik „požádání“, tj. výzvy věřitele (zde poškozeného) adresované dlužníku

(zde obžalovanému) k plnění. V trestním řízení lze takovou výzvou rozumět zpravidla okamžik, kdy se obviněný seznámí s návrhem poškozeného podle § 43 odst. 3 tr. ř. obsaženým ve spise, například v rámci seznámení se se spisem při skončení přípravného řízení. To nevylučuje, že obviněný měl možnost seznámit se s návrhem poškozeného v odlišné době. Rozhodující je však vždy zjištění, kdy se (dostatečně konkrétní) projev vůle poškozeného dostal do sféry dispozice obviněného, čímž je třeba rozumět konkrétní a objektivní možnost obviněného seznámit se s obsahem jemu adresovaného požadavku poškozeného (viz rozh. č. 31/2014 Sb. rozh. tr.). Ustanovení § 1958 odst. 2 o. z. je v rámci adhezního řízení třeba vykládat tak, že po informaci o výzvě poškozeného má obviněný plnit následujícího dne, a pokud tak neučiní, je (od dalšího dne) v prodlení (obdobně viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2021 č. j. 7 Tdo 1373/2020-438).

51. V tomto případě byly rozhodné okamžiky prostudování spisu při skončení vyšetřování dne 30. 4. 2025 (tj. v prodlení od 2. 5. 2025), první hlavní líčení ve věci ze dne 16. 6. 2025 (tj. v prodlení dne 18. 6. 2025) a hlavní líčení, kde byly doloženy další doklady za psychologické služby ze dne 14. 10. 2025 (tj. v prodlení od 16. 10. 2025).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, s výjimkou skutečností uvedených v prohlášení viny, které nelze opravným prostředkem napadat. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 14. listopadu 2025

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu